

Протокол

№

гр. София, 15.04.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 15.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **2333** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

На именното повикване в 15,02 часа /при спазване на процедурата по чл. 142, ал. 1 ГПК във вр. с чл. 144 АПК/ се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Ц. И. П., редовно призован, не се явява, за нея – адвокат А. с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ СОЦИАЛНО ПОДПОМАГАНЕ - МЛАДОСТ редовно призован, се представлява от юрисконсулт Т. с пълномощно от днес.

ЗАИНТЕРЕСОВАНАТА СТРАНА А. Ц. П., редовно призован, се представлява от назначения от съда особен представител адвокат Ф.-САК.

Явяват се свидетелите В. Ц. Г. и Ц. С. К. при режим на довеждане, които се изведоха от залата.

Страните: Моля да дадете ход на делото.

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА писмо от жалбоподателя Ц. П., постъпило чрез ССЕВ на 02 април 2024 г. с приложени документи.

АДВОКАТ А.: Поддържам изцяло жалбата на доверителката ми. Във връзка с доклад от В. К., помощник на учител, от 06.02.2024 г. до директора на 7 средно училище „Свети седмочисленици“, [населено място], че А. П. дава три различни отговора на въпрос, свързан с явна физическа травма, представям експертно решение на ТЕЛК за А. П.. Един от отговорите е, че майка му го е ударила. Записани са констатации в допълнителен лист № 1 към ЕР „че всички институции се справят трудно с поведението на детето“, „склонен да се самонаранява“, „склонен да прави несъответни неща само, за да се хареса и да бъде приет“. Смятам, че те показват, че А. П. лесно се манипулира. Моля да приемете същото като доказателство по делото. Моля да допуснете смесена съдебна психиатрична и съдебна психологическа експертиза, която да отговори на въпроса: „Склонно ли е детето от няколко поставени твърдения да избере едно от тях дори да не съответства на истината?“. Доверителката ми се бори за това дете и то не ѝ се отнема за първи път. Тази седмица предстои първото заседание на съдебно дело пред Софийски районен съд, където ще направя искане за подобен вид експертиза.

АДВОКАТ Ф.: Исканата експертиза за А. П. ще обрени състоянието на детето, което е крайно усложнено. Считам, че същата не е необходима. Моля да допуснете като свидетел сътрудник по социални дейности и социален работник от Кризисния център за деца, претърпели насилие „Светлина“ към фондация „Конкордия България“, който водя за днешното съд.з. Същата е приела А. П. при постъпването му и до момента се грижи за него. Поддържам и направеното искане в предходното съдебно заседание за назначаване комплексна съдебна психиатрична експертиза с конкретен въпрос относно майката Ц. П..

ЮРИСК. Т.: Поддържам отговора на жалбата. Не правя искания по доказателствата.

АДВОКАТ А.: Противопоставям се на искането за експертиза на доверителката ми Ц.П., не чух какво ще се доказва с исканата експертиза. Жената е разговаряла с психолози десети, стотици пъти. Не разбрах съображенията за разпита на свидетеля от кризисния център, какво важно по делото ще ни разкаже, какво ще докаже.

АДВОКАТ Ф.: В предходното съд.з., съдът допусна училищния психолог от 7 Средно училище „Свети седмочисленици“ В. Г.. С разпита на същата ще установим, дали детето е манипулирано. Същевременно с качеството и познанията ѝ на психолог ще се изясни доколко твърденията на детето следва да се кредитират от съда. С показанията на водения втори свидетел от кризисния център, където е настанен А. П. ще се установи какво е актуалното му състояние, има ли промяна в неговото психофизиологично състояние. Моля да приемете писмени документи от Подслон за деца, претърпели насилие „Светлина“ към фондация „Конкордия България“, [населено място]. Същите ми бяха предоставени от тях.

АДВОКАТ А.: Противопоставям се на разпита на училищния психолог на 07 Средно училище „Свети седмочисленици“. Предстои първо заседание по дело пред Софийски районен съд, по което също ще бъде изготвена професионална съдебна психологическа експертиза.

По доказателствата, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА и ПРИЛАГА като писмени доказателства по делото експертно решение 90194 от 18 заседание на 25.01.2024 г. на МБАЛ „Национална кардиологична болница“ ЕАД София на А. Ц. И., с допълнителен лист № 1; доклад от В. К., помощник на учител, вх.№ 1883 от 06.02.2024 г. до директора на 7 средно училище

„Свети седмочисленици“, [населено място]; писмени доказателства, представени със становище от жалбоподателя от 02.04.2024 г., постъпили чрез ССЕВ и посочени в него; представените от процесуален представител на заинтересованата страна документите от Кризисния център за деца, претърпели насилие „Светлина“ към фондация „Конкордия България, представени от процесуален представител на заинтересованата страна: доклади относно ежедневни срещи с детето, програми за развитие на детето, индивидуална оценка на потребностите му от 06 март 2024 г., протоколи от проведени работни срещи и индивидуална сесия от 09.02.2024 г., 12.02.2024 г., 21.04.2024 г. и 27.04.2024 г. , искане от р-л на Центъра до директора на ДСП Сердика и ОЗД Сердика за издаване на заповед за ползване на психологическа, педагогическа и арттерапевтична услуга за А. Ц. И. от 07.03.2024 г.

В съдебната зала се покани воденият от заинтересованата страна свидетел.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДОПУСКА до разпит воденият от заинтересованата страна свидетел.

СНЕМА самоличността на свидетеля, както следва:

Ц. С. К., 25 години, български гражданин, неосъждана, без дела и родство със страните по делото.

На свидетеля се напомни, отговорността по чл.290, ал.1 от НК.

Свидетелят обеща да говори истината.

Съдът, върна личната карта на свидетеля.

Св. К. (на въпроси на съда): Работя като сътрудник социална дейност в Кризисен център-подслон за деца, претърпели насилие „Светлина“ към „Конкордия България“, [населено място]. Познавам А. П. тази година, от 09.02.2024 г., когато го настанах при нас в кризисния център.

Св. К. (на въпроси на адв. Ф. за развитието на детето А. П., посещаван ли е от майка си или някой друг, кой е търсил контакт с него): Имам ежедневни впечатления от детето, А. се чувства добре в Център, не е имал никакви проблеми, майката го търсеше в началото, но нямаме право да даваме информация, докато отделът не разреши. А. П. смени училището. А. посещава 141 средно училище, то е близо до Центъра и е удобно да го водим на училище.

Св. К. (на въпрос на адв. Ф. търси ли А. майка си): Не е питал за майка си, имаше само един момент, когато ми каза, че иска да се чуе с майка си, попитах защо иска да чуе майка си, той ми каза, че иска да разбере как е малкият му брат.

Св. К. (на въпроси на съда има ли никакви проблеми в центъра): А. няма проблеми в Центъра, няма проблеми с другите деца, не е нещо, което да е извън възрастта му.

Св. К. (на въпрос на адв. А., че А. е поискал да се чуе с малкия си брат и дали е запозната с психологическото и психиатрично състояние на А.): Не мога да отговоря.

Св. К. (на въпроси на съда): Не съм забелязала А. да има никакви психологически проблеми. А. е ученик в първи клас, приключват учебната година на 24 май. С учебните предмети се справя доста добре, няма никакви сериозни проблеми, понякога има никакви закачания с деца, но нищо, което да е извън нормалното за възрастта му. При приемането му в Центъра А. имаше отворена рана на долната устна, от вътрешната страна, имаше и цицина на главата. Попитахме го, той отговори, че майка

му го е ударила с ботуш по устата и той се е прехапал, като причината за това е, че не се е обличал достатъчно бързо.

Страните: Нямаме въпроси към свидетеля.

В съдебната зала се покани призования втори свидетел.

СНЕМА самоличността на свидетеля, както следва:

В. Ц. Г., 48 г., български гражданин, неосъждана, без дела и родство със страните по делото.

На свидетеля се напомни, отговорността по чл.290, ал.1 от НК.

Свидетелят обеща да говори истината.

Съдът, върна личната карта на свидетеля.

Св. Г. (на въпроси на съда) Работя като психолог в 7-мо средно училище „Свети седмочисленици“. Познавам А. от първия учебен ден на 15 септември, даже и по-рано още от 12 септември, когато извикахме майката на разговор, тогава тя беше с двете деца. Поводът да извикаме г-жа Ц. П. беше, че тя предостави много медицински документи и искахме да разберем какво се случва. Нашето училище е голямо и има страшно много деца със специални образователни потребности, тоест нашият екип, който е един психолог, един логопед и един ресурсен трябваше да знаем как да подходим, за да сме полезни и ефективни. Още в началото не можахме да намерим диалог, започна една недобра комуникация с майката. Не можем да отделим много време персонално да работим с всяко дете и обикновено работим един или два пъти седмично. Специално за А., видяхме че проблемите са много сериозни, много сложни - неадаптивен, с ниски социални умения, да не кажем даже нулева училищна готовност, наложи се, понеже аз съм неговата смяна, да направя график три пъти седмично да работя с него, колежката два пъти, ресурсният – един път, което е изключение за училището. Впечатленията ми са в началото за трудна адаптация, проблемите стартираха във връзка с храната, имаше проблем с хранителните алергии на А., майката изискваше от училището да му подsigурява най-полезните, най-важните за детето храни, но такова нещо в училището не може да се случи, по-простата причина, че всички деца са на общо хранене; за тези, които имат някаква специфика, родителят го осигурява. Оттам започнаха напрежение и конфликти, А. идваше без храна на училище и това изнерви обстановката с детето, с класната, с децата. Когато имаше агресивни прояви, хапеше, плюе, бута, рита, на въпрос „Защо го правиш?“ той казваше „Защото съм гладен“. Няма никакъв проблем училището да му предостави храна, но майката казваше, че има проблем с лактоза, с млечните, със захарта, с глутена. Казахме на майката да осигури каквото е допустимо за него, за да му се предостави, защото е бил правил проблеми като подувал се от млякото, от глутена, с колити. Стриктно трябваше да спазваме всички изисквания, затова има декларация от страна на Ц. П. какво не бива да яде, изследвания, после има противоречиво разрешение, че може да му даваме да яде от училище, после той започна на общо основание да се храни с храната на всички останали, но това предизвикваше всекидневни конфликти, 90 процента от времето сме работили с А..

Св. (на въпроси на съда дали А. е бил добре гледано дете): Не, за съжаление. Това, което наблюдавахме в поведението му като импулсивност, истерия, опозиция, агресия, смятам че се дължи на една нездрава семейна обстановка. Направихме опити

да въздействаме по най-добрия начин на А., тъй като той не е сам, а е с още 22 деца, което създава проблеми за всички. Трудно вървяха комуникациите, г-жа Ц. П. реши, че ще си води битка с класната, изостри се напрежението. През това време детето страдаше, има обемна папка, на 10 неносения на храна се носеше храна 2 пъти, след препоръка от регионалния център трябваше да се води тетрадка за всекидневна обратна връзка, тъй като с майката трудно водихме диалог, тетрадката беше да се описва храната и аз я прочетох преди време, и ако Вие я прочетете, ще видите че нещата са крайно хаотични и непоследователни. Идеята беше това дете да има закуска, някой път се носеше в 09.00, в 10.00 часа, когато купи там в района, после нещата влязохме в някакъв ритъм, защото започнахме да му даваме това, което се даваше и на други деца. Личното ми мнение е, че А. е подложен на едно много нездраво, нестабилно възпитание. А. е споделял за отношенията с майка си, казвал е, че го бият или го удрят, или го бутат, ритат; няколко пъти е споделял в мое присъствие, че „спи в коридора на дюшек при хлебарките“, не сме искали да задълбаваме, фино сме влизали в такива разговори, питали сме, казвал е, „че не спи при мама, бебето спи там, понякога и аз спя там“, но обясняваше, че „е на дюшек, че имало хлебарки“. Веднъж ми се наложи да го успокоя, беше в криза, нито приемаше, нито предаваше, имаме в нашата стая много играчи, направихме игрово разиграване с А., за да падне емоцията, той свикна по този начин, че в тази стая има играчи и ще си играе, няма да обяснявам, че е спорил с мен при по-сериозни задачи, но с учебния материал се справяше прекрасно, той е интелигентно дете, няма проблеми с учебния материал, стига да иска може да се справи по математика и по български език, за мен и нашия екип квалификацията за езиковите дефицити, които са написани в някакво становище, са неподходящи. И да е имал езиков дефицит, той вече е изчистен. В една от нашите срещи, А. влиза, подминава ме, взима от коша една плюшена змия и започва да я блъска в масата, казва „умри, умри“, аз го питам „кой трябва да умре“, а той ми казва, че това е майка му, „че трябва да влезе в затвора“; на моя колежка е казвал, че майка му го плаши с госпожа С., социалната работничка, майка му го е плашела със стаята с решетките; казвал ми е, че не е получавал храна, взима храна от децата и стават много конфликти, казвал е, че не е закусвал, че не са му дали храна, това при него беше базисна нужда – нуждата от храна. Имам впечатления дали е лъгал и фантазирал - имаше моменти за да е лоялен към майка си, лъгал е и обикновено измисля една, две, три версии като едната преобладаващата е, че майка му го е ударила, че го е ритнала с ботуша, идваше постоянно с цицини, синини, още преди 09 февруари, не винаги сме му се доверявали, но това е по-скоро от страх от майка си и лоялност към нея. Идвал е с физически наранявания, има докладни към директора, който уведоми социалните, аз също съм писала две януари, поведението му беше изнервено, неадекватно, приповдигнато, беше нервен, това беше след междусрочната ваканцията. Обадох се на социалните, защото беше прекрачил границата, пишем доста докладни, в момента като говоря настръхвам, взех го в стаята при мен, нарязан парченце храна, отпусна се, успокои се, усмихна се и ме попита „Защо Бог е толкова лош?“, това ще помня до края на живота си.

Св. (на въпроси на адвокат А.): Подадох сигнал към г-жа С., защото той имаше рана в устата, трепереше, беше в криза, това беше момента да се пристраши да направим нещо, той ни помоли мен и г-жа К., да се обадим на госпожа С., А. ми каза „Обади се на С.“, тоест имаше нужда от тази „лошата“. Не считам, че това е проява на т.нар. стокхолмски синдром, по-скоро акт на спасение от човек, въпреки че майка му го е

заплашвала с тази „лоша госпожа“. Няма представа дали А. познава други социални, но мисля, че госпожа С. се занимава с него, когато А. ни каза „че спи на дюшек при хлебарките“, сигнализирах на госпожа С..

Страните: Нямаме други въпроси към свидетеля.

По поисканите от процесуален представители на жалбоподателя и заинтересованата страна съдебни експертизи, съдът като намира, че по делото са налице достатъчно писмени доказателства относно обстоятелствата, за които се искат,

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ без уважение искането за назначаване на съдебни експертизи по делото.

Страните: Нямаме повече искания по доказателствата.

Като взе предвид становищата на процесуалните представители на страните, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО ДИРЕНЕ.
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО ПО СЪЩЕСТВО.

Адвокат А.: Уважаема госпожо съдия, моля да отхвърлите в цялост обжалваната от нас заповед № ЗД/Д-С-М 002/09.02.2024 г. на ответника по делото. Моля да ми дадете възможност да развия тезата си в писмен вид в указан от съда срок.

Адвокат Ф.: Уважаема госпожо съдия, моля да ми дадете възможността да представя писмено становище. Считаю, че в административното дело липсва компетентно мнение по отношение на майката и дали тя има възможност, желание да отглежда А. и дали нейното поведение е съвместимо с възпитанието на дете.

Юриисконсулт Т.: Уважаема госпожо съдия, моля да потвърдите процесната заповед.

Съдът дава възможност на страните в 7-дневен срок да представят писмени защиты и обяви, че ще се произнесе с решение в законоустановения срок.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 15:44 ч.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: